

Cenine Öğüt

— *sevinc-guven* · 21 Ekim 2009

Sen...

Ey çiçeği burnundaki tomurcuk

Bilmez misin,

Bir karanlıktan

Diğerine geçiştir

Bu yolculuk...

Ana rahmi sevecen

Tasasız,sıcacık...

Gelme bu dünyaya

Gelme be çocuk!

Buradadır sırat köprüsü,

Buradadır bitmez kavgalar,

Hırs,heyecan,sınavlar...

Bilemezsin,

Bu yelken nereye gider,

Nerede biter

bu yolculuk

Nereye kadar?

Israrla ışığa döner

Yönünü cenin

Oysa tutsağı olacaktır

Şu kısacık ömrün.

Bir iken ,iki -üç

Beş olup çoğalacağını,

Dikenli yollarda koşup,

Uçurumlara yuvarlanacağını,

Nereden bilsin cenin...

Yaşam bir kuyudur,

Karanlık,derin...

Kuyudan çıkmak için
ırpınmakla geçecek
Güzelim günlerin.
Ama
Nereden bilsin cenin
Deęerini ana rahminin

Güneşin rengin aldanma sakın,
Ay doğsa da inanma,
Bulutlar yakın.
Her şey bir yalan
Hepsi bir rüya
Ona neden demişler
'YALAN DÜNYA '...

Gel ,uyma şeytanaa
Yerinde kal cenin
Anne sıcaklığında yaşa,
Orası senin yerin...